

triton

O ZLATÉ RYBĚ

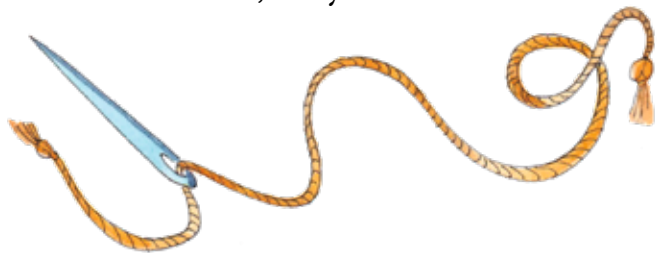

vypráví Lenka
Rožnovská

ilustruje
Sofie Helfert

Na břehu moře stála chatrná chaloupka a v ní přebývali muž a žena. Žili z toho, co jim dobrotivé moře dalo. Každé ráno se muž vypravil na lov ryb, žena na něho čekala a mlčky spravovala rybářské sítě. Kdo ví, co se jí honilo hlavou, ale že se u práce kabonila, moc hezké myšlenky to asi nebyly. Všechny dny se jí zdály býti stejné, moře se přelévalo z břehu na břeh, slunce nad ním vysvítalo a zase zapadalo. Sítě se stále trhaly a díry v nich bývaly velké. Není divu, že rybářův úlovek se vešel jen na dva talíře.

Zatímco rybářova žena mívala tvář jako zamračené nebe, rybář se na svět usmíval. Rád naslouchal šumění vln, rád pozoroval ryby a ptáky, kteří si s mořem notovali.

Jednou se přihodilo, že mu v síti uvízla zlatá ryba. „I to jsou mi věci,“ podivil se rybář, když si rybu prohlédl. „Takovou vzácnost jsem jaktěživo neviděl. Šup s tebou zpátky do moře, ať jsi i jiným pro radost,“ prohlásil a hodil rybu do vody.

Sotva tak udělal, ryba se vynořila nad vodní hladinu a promluvila lidským hlasem: „Děkuji ti, že jsi mě zachránil. Že jsi člověk dobrého srdce, splním ti přání. Řekni, co by sis přál?“

Poctivý rybář mávl rukou. „Ech, slunce svítí, ryby berou, nic mi na tom širším světě nechybí.“ Zlatá ryba na to neřekla nic, mrskla ocasem a byla ta tam.

Ten den byl rybářův úlovek bídný. Když se rybářka podívala do sítě, nadechla se k hudebnímu. „I nečerti se, ženo moje, prozradím ti, proč mám síť skoro prázdnou. Když jsem ji z moře tahal, byla těžká, přetěžká, uvízla v ní zlatá ryba. Pohledem jsem se potěšil a pak tu nádheru moři vrátil zpět. Však mi za to děkovala, a že prý mi splní přání. Ale já nic nechtěl, všechno štěstí světa už přece máme.“ Rybář dořekl a dal své ženě pusu na líčko. Ta se po něm ohnala jako po mouše. „Jaképak štěstí, ty hlupáku, podívej se kolem sebe, v jaké barabizně žijeme! Ne, nežijeme, jen přežíváme,“ durdila se rybářka. „Hned se vrať, zavolej rybu zpátky, a ať ti dá velký dům s rozlehlou zahradou.“

Muž byl dobračisko, svou ženu měl rád, a tak poslechl a vydal se zpátky na moře. Celý den promarnil hledáním zlaté ryby. Nadarmo házel sítě do mořských vln. K večeru se posadil na dno bárky a vzdychl: „Schováváš se kdesi v moři a mně srdce smutkem hoří, žena chtěla by žít líp, prosím, rybo, splň svůj slib.“

Kde se vzala, tu se vzala, k loďce připlula zlatá ryba. „Co vzdycháš, rybáři? Copak ti schází ke štěstí?“ Rybář překvapeně polkl, ale hned se upamatoval, proč rybu hledal. „Mně nic neschází, ale má žena tě prosí o velký dům se zahradou.“

„Máš ho mít,“ mlaskla ryba, pak mrskla ploutvemi a byla ta tam.

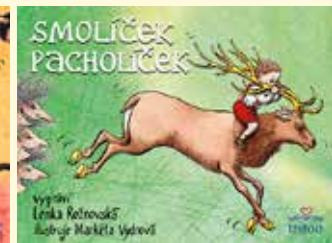
Tato pohádka vyšla také v provedení do dětské promítačky.

V nabídce e-shopu najdete mnoho dalších pohádkových příběhů, retro diaprojektory DIAX3 a novou LED promítačku Diarka.

Nákupem podpoříte projekt pohadkyprodeti.cz

Objednávejte na www.diacek.eu

Text © Lenka Rožnovská, 2022 • Illustrations © Sofie Helfert, 2022 © Stanislav Juhaňák – TRITON, 2022 • Sazba Vladimír Vyskočil – KORŠACH • Pro radost dětem vydal Stanislav Juhaňák – TRITON, Vykáňská 5, 100 00 Praha 10, jako svou 2717. publikaci. • Vydání 1. • Korektury Eliška Pospíšilová. • Tisk Tiskárna a vydavatelství 999, s. r. o. ISBN 978-80-7684-035-5

Pohádky si můžete objednat na www.tridistri.cz

nejkrásnější pohádky vypráví
Lenka Rožnovská

O ZLATÉ RYBĚ

ISBN 978-80-7684-035-5

Pohádky si můžete objednat na
www.tridistri.cz